

Dodatek k Teorii tmy

Níže uvedený text vychází z Teorie tmy (viz příloha) aplikované na oblast pivologie a hektoliteratury. Myšlenky jsou převzaty od předních odborníků pivologie a hektoliteratury, tento text je pouze spojuje. Nabízím jej k veřejnému připomínkování ze strany odborné veřejnosti.
Vít Tomis, 4.3.2007, tomis.vit@homecity.cz, www.uph.wz.cz

Základní postuláty: Černé pivo se jeví černé, protože dobře odráží tmou. Světlé pivo tedy odráží méně tmy a proto se jeví jako zlatavé. Pěna odráží tmy nejméně, proto se jeví jako bílá.

Otázka je, zda světlé pivo a pěna tmou propouštějí nebo pohlcují. Empiricky snadno dokážeme, že pohlcují, neboť při propouštění by se z jedné strany pivo jevílo jako světlé a z druhé jako černé.

Existují i další důkazy tohoto tvrzení. Tím, že pěna absorbuje tmou více než pivo, zvětšuje se její hmotnost relativně více než u piva (fyzikové by použili pojem „hustota“) a proto po krátkém čase pěna z piva „zmizí“, ve skutečnosti samozřejmě klesne ke dnu krýglu. (Poznámka kompilátora: pod pojmem krýgl budeme z úsporných důvodů rozumět jakoukoli sklenici, neboť na uvedené skutečnosti tvar sklenice nemá vliv).

Když dopijeme pivo, je zbytek pěny na dně krýglu dobře viditelný. Hlavní část pěny s absorbovanou tmou je pohlcena lidským tělem. Důsledky budou rozebrány níže v textu. V případě nešťastné náhody a vylití piva na stůl či pod stůl je pěna opět z piva vypuzena a tedy viditelná.

Dalším důkazem absorpce tmy pivem je zvyšování teploty piva při nedostatečně rychlé konzumaci. Jak vyplývá z Teorie tmy, prouděním tmy do pohlcovače tmy se třením uvolňuje teplo. Proto i prouděním tmy do piva vzniká teplo způsobující zvýšení teploty piva. Jinými slovy - hromadění tmy v pivu a pění zvýší pravděpodobnost interakcí mezi bublinkami a tmou a tedy dojde k zahřátí pěny a piva.

Teplé pivo pění mnohem více než při správné teplotě, neboť tmy už je v pivu tolik, že pěna, i když tmou dále pohlcuje, nemá kam padat, prostor pod ní má příliš velkou hustotu.

Příliš studené pivo pak nepění přesně z opačného důvodu. Málo absorbovaná tma způsobí malou hustotu piva a pěna, která jak víme absorbuje tmou mnohem lépe, do ní ihned klesá.

V biologické sekci ÚPH byl řešen problém hromadění tmy v lidském těle po absorbování určitého množství pivních kvant. I tady Dodatek Teorie tmy uspokojivě vysvětluje empirii. Absorbovaná tma klesá v tělní dutině dolů a tlačí na močový měchýř, což způsobuje častější návštěvy toalet při konzumaci pivních kvant.

Jako další argument pro podporu tohoto Dodatku vidím, že u absorbenta pivních kvant hovoříme o tom, že mu září očička. Tma klesá v tělní dutině dolů, takže oči by měly být schopny tmou absorbovat. Září-li oči po přijetí několika pivních kvant více než před absorpcí, znamená to, že absorbovaná tma v lidském těle strhává dolů „vnitřní lidskou tmou“ ještě více a proto část tmy musí tělo pohlcovat i očima. Proto pivník při absorpci pivních kvant vidí o něco hůře, trochu rozmazaně.

Rovněž často pozorovaný jev, že absorbující pivník má těžké nohy, ale zato velice lehce pohybujeme rukama (a tím likviduje pivní kvanta dočasně uskladněná na stole) podporují Dodatek k Teorii tmy, tedy že tma v těle klesá dolů.

Teorie tmy

Po léta se nám tvrdilo, že žárovky vyzařují světlo. Poslední výzkumy však ukázaly, že je tomu jinak. Žárovky nevyzařují světlo, ale zato pohlcují tmu. Proto se jim správně má říkat pohlcovače tmy. Teorie pohlcovačů tmy dokazuje, že tma má hmotnost a je těžší a rychlejší než světlo. Základem teorie pohlcovačů tmy je tvrzení, že žárovky pohlcují tmu. Vezměme si pohlcovač tmy ve vašem pokoji. Jistě potvrdíte, že v jeho blízkosti je méně tmy než kdekoli jinde.

Čím větší pohlcovač, tím více tmy dokáže pohltit. Pohlcovače na parkovišti mají mnohem větší kapacitu než pohlcovač ve vašem pokoji. Stejně jako všechny věci má pohlcovač tmy jen omezenou životnost. Jakmile se tmou naplní, nemá kam další tmu pohlcovat. To se projeví tmavou skvrnou, která je v plném pohlcovači jasně viditelná. Tma, kterou pohlcovače pohltí, jde pak dráty do energetických závodů, které ji likvidují, obvykle za pomoci fosilních paliv.

Primitivním pohlcovačem tmy je i svíčka. Nová svíčka má knot bílý. Po prvním použití zjistíte, že v důsledku pohlcené tmy knot zčernal. Dáte-li do blízkosti fungující svíčky tužku, zčerná také. Je to proto, že kolem ní proudila tma do svíčky. Nevýhodou těchto primitivních pohlcovačů tmy je jejich omezený dosah.

Existují i přenosné pohlcovače tmy. V nich má žárovka příliš malý objem, a musí se do její blízkosti proto instalovat odkladiště tmy, lidově zvané baterie. Jakmile se odkladiště zaplní, musí se vyprázdnit nebo vyměnit; potom může pohlcovač opět fungovat.

Tma má hmotnost. Ta se projevuje třením při přechodu tmy do pohlcovače a toto tření pohlcovač zahřívá. Proto není radno dotýkat se pohlcovače v činnosti. Ještě větší problémy jsou u svíčky: hmota tmy do ní musí proniknout pevným knotem místo průhledného skla. Tím se uvolňuje ještě více tepla a není proto vhodné sahat ani na fungující svíčku. Zahřívání pracujícího pohlcovače je pochopitelné. Stlačujete-li plyn, zahřívá se - a stejně se zahřívá i tma stlačovaná do drátů žárovky.

Tma je těžší než světlo. Plavete-li těsně pod hladinou, vidíte kolem dostatek světla. Ponořujete-li se hlouběji a hlouběji, všimnete si, že je kolem stále větší tma. Ve velké hloubce je tma úplná. To je proto, že těžší tma klesá ke dnu a lehčí světlo zůstává nahoře, tedy i černé pivo klesne ke dnu a bílá pěna plave nahoře. Proto se také světlo a lehký v angličtině řekne stejně.

Zbývá ještě dokázat, že tma je rychlejší než světlo. Postavíte-li se v osvětlené místnosti před zavřenou skříň a otevřete pomalu dveře, uvidíte světlo pomalu pronikat dovnitř. Tma je však tak rychlá, že ji nikdy nevidíte prchat ze skříně ven.

Až tedy příště uvidíte žárovku, nezapomeňte, že to není světelný zdroj, ale naopak pohlcovač tmy.